

— Ἀπέθανε εἰς τὴν Ρώμην ἡ δις Meysenbug, ἡ ὁποία ἀφοῦ εἶχε διαρρίξει κάθε δεσμὸν μὲ τὴν οἰκογένειάν της, μετῆρξατο τὴν διδασκαλίαν, ἐμπνέουσα εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίδας της ἐπαναστατικῆς ἰδέας· Ἐδημοσίωσεν ἀρκετὰ βιβλία, καθὼς καὶ μίαν συλλογὴν ἐπιστολῶν τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς τῆς ἔστειλεν ὁ R. Wagner.

X

Ἐφ. Hösick ἔγραψεν ὀγκώδη περὶ Chopin μονογραφίαν. Εἰς τὸν πρόλογον τοῦ βιβλίου του ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ F. Niecks ἄλλου βιογράφου τοῦ Chopin, τὸν ὁποῖον ἀποδεικνύει ὡς ἀγνοοῦντα ἐντελῶς τὴν ζωὴν, καὶ τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πολωνοῦ συνθέτου.

X

Ὁ καθηγητὴς Collin εἰδῶκεν εἰς δύο τόμους τὰς περὶ Björnson διαλέξεις του, τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς ἔκαμεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Χριστιανίας. Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ εὕρεται κανεὶς τὰς πλέον λεπτομερεῖς ἀλλὰ καὶ πλέον περιέργους πληροφορίας περὶ τῆς φιλολογικῆς καὶ πολιτικῆς τοῦ ποιητοῦ δράσεως.

X

Ἡ Schiller-Society τῆς Sonne ἱδρύσθη εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Schiller ἕνα μουσεῖον ἱερονομασθὲν Schiller-museum. Εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ μουσείου αὐτοῦ εὕρισκονται ἔλαι αἱ ἀυτογράφοι ἐπιστολαὶ τοῦ τοῦ ἐστέλλονται ἀπὸ τοῦ θαυμαστάς του.

X

Ὁ Saint-Saens θὰ δημοσιεύσῃ προσηγῶς ἕνα ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον : «Ψευδῆ μουσικὰ ἀριστουργήματα», εἰς τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει πῶς ἡ Ἐπιθυμία, ἡ Τελευτοία σέψις καὶ ὁ Ἀποχαιρετισμὸς ἔχουν κακῶς ἀποδοθῆ εἰς τὸν Beethoven, τὸν Weber καὶ τὸν Schubert.

X

Ὁ Luigi Arditi, ὁ γνωστὸς διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας καὶ συνθέτης τοῦ περιφημοῦ valse : τὸ φίλι, ἀπέθανε ἐσχάτως. Ἐγενήθη εἰς τὸ Piemonte τὸ 1822.

X

Εἰς τὸ Λονδῖνον ἤρξατο νὰ λειτουργῇ μία περιεργωτάτη ἐταιρία, σκοπὸν ἔχουσα νὰ καταπολεμῇ τὴν ἀριλοκαλίαν τοῦ κοινοῦ! Μέλη τῆς ἐταιρίας αὐτῆς εἶνε φημισμένοι παντός κλάδου καλλιτέχναι, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ lord Windsor.

X

Ὁ W. Volgelsang ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ Walter Crane, εἰς τὸ μουσεῖον τῆς διακοσμητικῆς τέχνης τοῦ Haarlem, μελετᾷ ἐκτενέστατα τὸ καλλιτεχνικὸν του ἔργον, ἀποδεικνύων πόσον μέγα ἔτε τὸ talent τοῦ καλλιτέχνου αὐτοῦ.

X

Κατόπιν παρακλήσεως τῶν ἄρμενίων σπουδαστῶν, ὁ G. Brandés ἔκαμε εἰς τὸ Βερολίνον μίαν διάλεξιν περὶ τῆς Ἀρμενίας ὡς πολιτικοῦ καὶ φιλολογικοῦ ἔθνους.

Ἡ ἐντόπισις ἔτε μεγίστη.

X

Πορτογάλλοι ποιηταί. Ὁ γνωστὸς ἑλληνομαθὴς φιλόλογος καὶ ποιητὴς Philéas Lebesgue, δημοσιεύει εἰς τὸ γαλλικὸν περιοδικὸν La Critique Internationale μελέτην διὰ τὸν πορτογάλλον ποιητὴν Eugenio de Castro. Ὁ De Castro ἐπρωτοπαρουσιάσθη εἰς τὴν

ποίησιν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεσολαβεῖ μεταξὺ τοῦ 1884 ἕως τὸ 1890 μὲν τίςσαρες συλλογαὶ ποιημάτων, εἰς τὰς ὁποίας ἦτο καταφανὴς ἡ ἀόριστη ἢ κλασικὴ ἐπιβρασις. Προκείμενός μὲν ὑπέροχον αισθητικὴν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ μὲν συνθητικὸν πνεῦμα, λήγει ὁ κριτικὸς, εἰν ἠμποροῦσε νὰ ἀγαπήσῃ παρὰ τὸ ἄγνόν, τὸ ἀρμονικὸν Κελλός, τὴν πνευματικὴν τῆς μορφῆς. Ἀκολουθῶς μὲν τὴν ἀνοσίαν τῆς συμβολικῆς ποιήσεως, ὁ Dr Casiro εἰν ἱμνίων ἀνεπηρέαστος ἀπ' αὐτήν. Τότε ἐδημοσίωσεν τὰς ἑξῆς ποιητικὰς συλλογαὶν λιτανειῶν κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Βερολίν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ποιητὴς διὰ πρῶτον τερῶν ἐνεκρινόσθη, εἰς ἐλευθέρους στίχους. Κατόπιν ἐδημοσίωσεν ἄλλην συλλογὴν ποιημάτων, τὴν Sylva, ὑπὸ τὴν ἐπιφρασίαν τῶν δημοτικῶν ποιημάτων. Ἀκολουθῶς ὁ Dr Casiro ὑπὸ τὴν ἐπιφρασίαν Σοφιστικῶν ἀναμνήσεων, ἀμπνέεται τὸ Interjudio, τὸ ἑστὶν τοῦ ἀπερῶσεν τὴν Ἀπεθνήσαν τῶν ἐπιστημῶν. Τὸ εὐρύτερον ὅμως καὶ τὸ εὐαισθητικώτερον τοῦ ἔργου εἶναι τὸ Jagtstorf, τὸ μισμηδρινὸν pendant, λέγει ὁ Lebesque τοῦ Ἀμάλτου καὶ τοῦ Μανουίλου.

Διάφορα.

† Γεώργιος Παρηγάλλος. Τῆς διατεταίας ἐμπορευτικῆς καὶ βιομηχανικῆς κούλου Παιρικῆς, βαθίως ἐκλήθισεν ὁ θάνατος τοῦ Γεωργίου Παρηγάλλου, τομίου τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν ἐργαστασίων Φινουπέλου. Ὁ ἀπεθνήσκων, ὑπέλειπτο εὐδοκίας καὶ ἰσχυρότητος ἰχαιρεν ἀμετάστρεπτον τὴν ἐκτίμησιν ὅλων, ὁ δὲ θάνατος τοῦ ὄριου ἱεροσολύμουτον κενὸν εἰς τὰς σφαίρας τῆς ἀρέσεως του.

Ἡ «Κριτικὴ» συλλογεῖται ἐγκαρδίως τὴν εὐγένειαν τοῦ μεταστάνου, τοῦ εὐγενεῖς καὶ ἱναρέτου ἀνδρός.

— Ἡ μαρμαρίνη προτομὴ τοῦ Ἀδάρου, ἔργον τοῦ λαμπροῦ καὶ καλλιτέχου κ. Φιλιππότου, εἶναι ἤδη κατ' ὄλα ἔτομη, καὶ θὰ σταθῆ προσεγγίως ἐν τῷ κρηματομῆν Ἀθηνῶν.

— Προικηρόσθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνδριάντα II. Πατρῶν Γερμανοῦ.

Τὸ ἔργον θὰ σταθῆ εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Γεωργίου.

— Πολλοὶ Σπυρολλοβίται ἐργάζονται ἕως ἄρτι ἔργων ἀντιερῆς ὁ ἀνδρὶς τοῦ Καρταϊκῆς εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τὸ πρόβλημα τῆς γραφομένης γλωσσῆς ὑπὸ Κ. Κρητοπούλου. Περὶ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ θὰ γράψῃ ἐκτενῶς εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος ὁ συνεργάτης μ. κ. Σ. Σπυρολλοβίτης.

— Τὰ Δημοτικὰ μας Τραγοῦδιον ὑπὸ Χ. Κρητοπούλου. Περὶ τῆς συλλογῆς αὐτῆς θὰ γράψῃ εἰς τὸ ἀπόμενον ὁ κ. Α. Καραβίτης.

— SAPHO DE LESBOS, ὑπὸ Maurice Morel. Περὶ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ θὰ γράψῃ ἡ «Κριτικὴ» Ad. van Bever or Ed. Sansot-Orland. (Œuvres galantes des Conteurs Staliens. (XIVe, XVe, et XVI siècles) Traduction litiques et historiques et d'une Bibliographie critique.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

— Ἡ γλωσσὴ μας ('Υμνησμός εἰς τὰς θερησκευτικὰς καὶ πολιτικὰς τοῦ Ἑλλ. Ἐθνικοῦ ἐρχῆς), ὑπὸ Χ. Ἀνδρεάδου. Περὶ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, τὸ ὅσιον μ' ἀνοσιμωτικὴν ἀπαρτίαν, θὰ γίνῃ ἐκτενὴς ἐν κρηματομῆν.